

Ved Udarbejdelsen af det foreliggende Budgetudkast har Krigsministeriet ladet det være sig magtpaaliggende, at nærme sig saa meget som muligt til de Beløb, der, saafremt den gjennemførte Grundlov ikke var traadt i Kraft, i Genhold til Lov af 30te Mai d. A. vilde have staaet til Raadighed for 1867—68. Som det imidlertid vil erindres, er der flere vigtige Conti, for hvilke Bevillinger enten ikke vare givne i den nævnte Lov, eller for hvilke de ialtsald. vare givne i et utilstrækkeligt Omfang, og Følgen heraf har været den, at Krigsministeriet ikke har kunnet undgaae at fremsætte nogle nye Forslag. Der har dog ved Udarbejdelsen af hele dette Budgetudkast været een meget stor Vanskelighed, den nemlig, at den Finantsperiode, for hvilken Bevillingerne søges, forhaabentlig vil blive en Overgangsperiode fra det bestaaende faktiske Forhold til en ved en ny Hærplan ordnet Tilstand. Denne Vanskelighed er atter derved bleven saa meget større, som det endelige Udcast til en ny Hærordning endnu ikke foreligger, og som Folge heraf det Maal, hvortil der ved Budgetforslagene skulde stræbes hen, heller ikke endnu er bestemt. Det vil nemlig ikke være Rigsdagen ubekjendt, at der ifølge allerhøieste Resolution af 2den Februar 1866 er nedsat en combineret Commission til at tage Landets Forsvarsvæsen under Overveielse, og at der er blevet forelagt denne Commission et af Krigsministeriet udarbejdet Udcast til en ny Hærordning. Den nævnte Commissions Betænkning er imidlertid ikke bleven afgiven forinden Bearbejdelsen af nærværende Budgetudkast, og det har saaledes ikke været Ministeriet muligt, endnu at komme til noget endeligt Resultat med Hensyn til det Udcast til Hærplanen, som man maatte ønske at forelægge Rigsdagen. Som Folge deraf har Ministeriet troet det hensigtsmæssigst ved de Forslag, der sigte til at supplere Bevillingen af 30te Mai d. A., saa meget som muligt at holde sig til de Forhold, der i længere Tid have vundet Hævd, ligesom man har anseet det rigtigt fremdeles, indtil en endelig Bestemmelse er tagen om Antallet af Infanteriets Cadres, at bevare Depoterne til de 3 Infanteri-Batailloner, der bleve ophævede som saadanne i Genhold til de ved den nævnte Lov givne Bevillinger.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger, som ville have klaret det almindelige Standpunkt, fra hvilket man er gaaet ud ved Budgettets Affattelse, skal man, hvad de enkelte Conti angaaer, gaae over til at anføre Følgende:

ad Conto A. Krigsministeriet.

De i Forslag bragte Beløb ere opførte lig dem, som ved Loven af 30te Mai d. A. vare bevilgede for Finantsperioden 1866—68. Ministeriet har ladet Spørgsmaalet om Ordningen af selve Krigsministeriet og de det directe underlagte Institutioner være Gjenstand for den alvorligste Overveielse; en saadan Ordning staaer imidlertid i saa nøie Sammenhæng med selve Hærordningen, at Ministeriet har anseet det rettest at vente med Fremsettelsen af nærmere Forslag, indtil Spørgsmaalet om en ny Hærplans Indbringelse i denne Rigsdagssession kommer til Afgjørelse. Skulde en saadan Indbringelse ikke finde Sted, vil der af Krigsministeriet blive fremført særlige Forslag angaaende den her berorte specielle Ordning.

Endnu skal kun fremhæves, at det personlige Tillæg af 400 Rd., som bevilgedes for den ældste Departementsdirecteur, udtrykkelig indstilles til ny Bevilling, for at bortførerne al Tvivl med Hensyn til Berettigelsen for den nuværende ældste Departementsdirecteur til at oppebære dette Tillæg, som har været tillagt en nu afgaaet Directeur, — og skal man i denne Anledning ikke alene henvide til, at dette personlige Tillæg allerede ved en tidligere stedsfunden Afgang er gaaet over paa den i Anciennitet oprykkede Directeur med Repræsentationens stiftende Samtykke, men yderligere henvide til Rigsdagens Forhandlinger i 1854, hvor det under Finantslovens Behandling i Folkethinget (see Rigsdagsstidenden Pag. 1412) formeentlig fremgaaer som utvivlsomt af Ordføreren's Udtalelse, at dette Tillæg midlertidig er traadt istedenfor en Wage-